

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *De gendarmen **maakten** een rapport / verslag* » (« *Les gendarmes firent un rapport* »).

On y trouve notamment le verbe « **MAKEN** », qui est considéré comme « **régulier** » (comme la grande **majorité** des verbes néerlandais) au prétérit (ou O.V.T.), mais fait partie de la **minorité** des verbes réguliers, résumée par les consonnes présentes dans « 'T **KOF**SCHIP » ; en effet le radical (première personne du présent, « *Ik maak* ») se terminant par la consonne « **K** », on trouvera le « **TE** » **minoritaire** comme terminaison du prétérit : « **MAAK** » + « **TE** » + « **N** » (pluriel) = « **MAAKTEN** ».

Mudfinger is een Engelse oplichter en dief. Hij werd aan onze kust gesignaleerd en ijverig opgespoord. Gandarmen deden een inval in een hotel te Knocke...

...maar Mudfinger kon ontsnappen en vluchtte naar het Zoute. In de duinen opgejaagd door de gendarmen trachtte hij tijdens een storm met een sloep te ontkomen, maar verdrong jammerlijk.

De volgende dag vonden strandjutters zijn aangespoeld lijk en begraven hem in de duinen. Dit is zowat een week geleden maar sedertdien spookt zijn geest elke nacht op het strand of in de duinen.

De strandjutters werden verhoord en de gendarmen maakt een rapport. Je kunt het graf van Mudfinger zien even voorbij de golfbreker!

LATER.

Dus toch... Wie profiteert van zijn dood om voor wapperend spook te spelen?

Bah! Een lijst van stroopers en strandjutters om nieuwsgierigen op afstand te houden, Robert! Wandelen we even tot in Knocke?